

МЕДІАТВОРЧІСТЬ ВИКЛАДАЧА ТА ТЕХНОЛОГІЇ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

MEDIA CREATIVITY OF THE TEACHER AND TECHNOLOGIES OF ITS IMPLEMENTATION IN THE EDUCATIONAL PROCESS

У статті обґрунтовано актуальність дослідження проблеми самореалізації викладача в процесі медіаторчості, що зумовлено тенденціями інформатизації, цифровізації та медіатизації в сучасному освітньому просторі. Здійснено аналітичний огляд наукових публікацій щодо значення медіаторчості як показника професійної компетентності викладача. Мета статті – розкрити інноваційний потенціал медіаторчості та технології її реалізації в освітній практиці. У змісті статті проаналізовано наукові підходи до розкриття сутності феномена медіаторчості. Висвітлено особливості медіаторчості в професійній діяльності викладача. Розкрито інноваційний потенціал медіаторчості для оптимізації навчального процесу. Виокремлено функції медіаторчості, спрямовані на удосконалення освітнього простору. Сформульовано принципи організації медіаторчості в педагогічній практиці. Охарактеризовано критерії та показники сформованості здатності до медіаторчості. Розглянуто технології творчої реалізації професійної компетентності викладача в медіапросторі освіти: трансмедійний сторітелінг, фіджител-технології, моделювання віртуальної реальності, комунікативна технологія соціальної відповідальності. Результати наукового пошуку дають змогу оптимізувати встановлення комунікативних взаємозв'язків університетської спільноти та соціального середовища в контексті сучасних досягнень інформаційного суспільства. У висновку узагальнюється, що використання новітніх медіатехнологій у практиці вищої школи має забезпечити вдосконалення професійної компетентності викладача, реалізувати його інноваційний потенціал, інтенсифікувати розвиток культурних ресурсів сучасного простору освіти. Окреслено перспективи подальших наукових пошуків із проблеми розвитку медіаторчості та використання медіатехнологій в освітньому середовищі.

Ключові слова: медіаосвіта, медіаторчність, критерії медіаторчості, медіатехнології, класифікація медіатехнологій.

The article substantiates the relevance of the study of the problem of teacher self-realization in the process of media creativity, which is due to the trends of informatization, digitization and mediatization in the modern educational space. An analytical review of scientific publications on the importance of media creativity as an indicator of professional competence of the teacher. The purpose of the article is to reveal the innovative potential of media creativity and technology of its implementation in educational practice. The content of the article analyzes scientific approaches to revealing the essence of the phenomenon of media creativity. The peculiarities of media creativity in the professional activity of a teacher are highlighted. The innovative potential of media creativity for optimizing the educational process is revealed. The functions of media creativity aimed at improving the educational space are highlighted. The principles of organization of media creation process in pedagogical practice are formulated. The criteria and indicators of the formation of the ability to media creativity are described. Technologies of creative realization of professional competence of a teacher in the media space of education are considered: transmedia storytelling, fidget technology, modeling of virtual reality, communicative technology of social responsibility. The results of scientific research allow to optimize the establishment of communicative relationships between the university community and the social environment in the context of modern achievements of the information society. In conclusion, it is summarized that the use of the latest media technologies in the practice of higher education should improve the professional competence of the teacher, realize his innovative potential, intensify the development of cultural resources of the modern educational space. Prospects for further research on the development of media creativity and the use of media technologies in the educational environment are outlined.

Key words: media education, media creativity, criteria of media creativity, media technologies, classification of media technologies.

УДК 378

DOI https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020/29-1_37

Деніжна С.О.,

канд. пед. наук, доцент,

доцент кафедри психології, педагогіки та соціології

Університету державної фіскальної служби України

Сова М.О.,

докт. пед. наук,

професор кафедри музичного мистецтва

Кримського університету культури, мистецтв і туризму

Постановка проблеми у загальному вигляді.

У сучасний період розвитку інформаційного суспільства, що характеризується тенденцією до мультимедіатизації соціокультурного життя, медіаторчність викладача виступає феноменом, практична реалізація якого спрямована на здійснення трансформаційних змін в освітньому процесі, досягнення його нової якості. Цифровізація та медіатизація сучасної освіти сприяють оновленню та поширенню її змісту і технологій у різних формах – онлайн-ових і офлайн-ових. Завдяки використанню арсеналу освітніх медіатехнологій та медіапродуктів відкриваються нові можливості для

освоєння різних галузей знання, безмежними стають зони впливу на аудиторію та процеси навколишньої дійсності.

Певна річ, цифрова революція, яка відбувається в сучасному світі, детермінує прояв нових тенденцій у медіапросторі освіти, виявлення інформаційно-комунікаційних чинників інноваційного, цивілізаційного та культурного розвитку суспільства, що своєю чергою зумовлює необхідність створення новітніх медіапрограм і медіапроектів.

У медіапросторі освіти виявляються такі тенденції: об'єктивізація інформації, діалогізація, що свідчить про відновлення інтересу до дискурсів,

брифінгів, інтернет-конференцій; семіотизація, на основі якої здійснюється використання різних форм брендизації за допомогою рекламно-знакових мов.

Постійно зростаюча прозорість і відкритість інформаційних потоків зумовлюють певні зміни в професійній діяльності науково-педагогічних працівників, які дедалі частіше взаємодіють із представниками видавництва і редакцій, радіо- і телевізійних каналів. Отже, активізація медіаторності передбачає комплексне використання художніх і технічних засобів масової комунікації (художньо-публіцистичних і художньо-комунікативних, аудіо- та відеозапису, фотографії, інтернету), застосування медіатехнологій та способів створення навчальних і методичних матеріалів (монтаж, колаж, медіадизайн, комп'ютерна графіка), включення в процес створення освітнього медіапростору різних засобів масової інформації (PR, реклами, кіно, радіо і телебачення, друку, журналістики), запровадження відкритих обговорень проблем освіти та духовного життя суспільства в соціальних мережах.

З цих позицій медіаторність викладача треба розглядати як показник сформованості його професійної компетентності. У цьому аспекті феномен інтерпретується як створення цілісної медіакартини світу з фрагментів інформаційної «мозаїки», осмислення його цінностей і відношень, творче самовираження думок і позицій, самореалізація в процесі розробки медіапродуктів і використання медіатехнологій.

Широкий діапазон можливостей і функцій медіатехнологій та медіапродуктів для модернізації освіти, всебічного розкриття творчого потенціалу освітянина дає змогу наголосити на актуальності дослідження проблеми розвитку медіаторності викладача та технологій її реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про посилений інтерес дослідників до проблеми розвитку медіаторності в сучасних фахівців. На думку В.М. Горохова, медіаторність становить спонтанну та експериментальну діяльність, у процесі якої знаходяться й апробуються ефективні схеми та моделі комунікативної взаємодії [1].

Педагогічний аспект медіаторності досліджується в працях Л.А. Найдюнсової, О.В. Федорова, М.Ф. Хілько, Л.І. Череповської.

М.Ф. Хілько вважає, що основою медіаторності є процес комунікації між суб'єктом і об'єктом медіасприймання та система психологічних відносин із медіатекстом. Автор досліджує психолого-педагогічні механізми медіаторності, зокрема механізми естетичного сприйняття в креативному акті, які пов'язує з реконструкцією різноманітних уявлень та трансформацій у нову візуальну якість. У функціонуванні психолого-педагогічних механізмів медіаторності М.Ф. Хілько бачить сутність креативних змін, які зумовлюють виникнення новостворень особистості [6, с. 27].

Розвиток феномена, що розглядається, втілюючи дослідники пропонують здійснювати на основі креативно-діяльничого підходу, що передбачає впровадження інноваційних технологій в освітній процес засобами медіа. Пріоритетним завданням цього процесу виступає актуалізація творчого аспекту використання мультимедійних технологій. Вчені рекомендують створювати практико-орієнтовані медіапродукти, в яких інтегруються різні цифрові медіа в цілісне уявлення, творчо інтерпретувати медіатексти, транслювати валідність результатів їх використання в освітній діяльності.

У сучасній теорії медіаосвіти феномен медіаторності викладача розглядається з позицій прагматичного підходу і здійснюється на основі такого алгоритму дій: «задум – втілення задуму – вплив на аудиторію». За цим алгоритмом формуються уміння створювати якісний медіапродукт, відбувається оволодіння навичками його моделювання, здійснюється прогнозування впливу на аудиторію.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. У педагогічній практиці медіаторність нерідко стає прерогативою післядипломної та інформальної освіти, ресурсних центрів і творчих лабораторій. Незначна увага дослідників до розвитку медіаторності як чинника професійної компетентності викладача, розкриття її інноваційного потенціалу завдяки використанню сучасних медіатехнологій підтверджує актуальність дослідження поставленої проблеми.

Мета статті – розкрити інноваційний потенціал медіаторності та технологій її реалізації в освітній практиці.

Виклад основного матеріалу. Для досягнення мети варто звернутись до інтерпретації поняття медіаторності в науковій літературі. Це поняття тлумачиться як процес творчої діяльності у медійній сфері та його предметні результати, взаємозв'язані процеси проєктивної діяльності та розробки медіатекстів [6, с. 34]; індивідуально-творче самовираження особистості за допомогою медіатехніки [1]; показник включення в креативну діяльність при контакті з медіаосвітніми технологіями та їх створення [5, с. 94]; розгортання індивідуальних евристично-креативних потенцій особистості та створення нових культурних смислів і значень у процесі взаємодії з медіакультурою [2, с. 33].

Узагальнення теоретичних положень дає змогу розглядати феномен медіаторності як форму творчого пізнання та створення образів світу в поєднанні з електронними медіапродуктами, яка супроводжується соціальною, аксіологічною, конструктивною, технологічною, естетичною та прогностичною діяльністю.

З цих позицій процес медіаторності вражається в креативному сприйнятті, оцінці та створенні медіапродуктів, що дає змогу тлумачити це поняття як неперервний процес творчої діяльності

викладача в медійній сфері освітнього простору. Оволодіння уміннями створювати медіатексти, монтаж, колаж, комп'ютерні презентації, фото-графії, відеофільми, художні образи мовами різних мистецтв (літератури, кіно, музики, фотографії, комп'ютерної графіки), а також передавати простір і час за допомогою фіксації їхніх окремих фрагментів стає як вимогами, так і складниками професійної компетентності викладача.

У Концепції впровадження медіаосвіти в Україні формування здатності до медіаторчості виступає одним із головних завдань медіаосвіти. Цей процес передбачає удосконалення медіакомпетентності та розвиток медіакультури викладача. Його творче самовираження в медійному просторі освіти, покращення якості комунікації, розширення масштабів соціального середовища та мережі стосунків у значущих для особистості спільнотах. У Концепції впровадження медіаосвіти в Україні феномен медіаторчості розкривається у таких аспектах: комунікативний – створення нових способів комунікації за допомогою медіа; перцептивний – активне творче медіасприймання; продуктивний – створення медіапродуктів [4].

Феномен медіаторчості характеризується тармонійним поєднанням інноваційного підходу до використання цифрової техніки та медіатехнологій із психологічними процесами сприймання та мислення, уяви та фантазії, самовираження та самореалізації. У цьому аспекті медіаторчість є психологічним процесом актуалізації внутрішніх можливостей особистості, активізації її творчого потенціалу в процесі створення медіакартини світу.

Медіаторчість є креативним ресурсом особистості, який сприяє її адекватній адаптації до умов інформаційного суспільства та сучасної медіареальності, забезпечує розширення комунікативних можливостей та творчу самореалізацію викладача в медійному просторі освіти.

Серед характерних особливостей медіаторчості, що відрізняють її від інших видів творчості, варто виокремити такі: медіаопосередкованість творчого процесу та репрезентації творчого продукту; технічна медіаграмотність творців; масовість творців як професіоналів, так і аматорів; гедонізм процесів сприймання та творіння.

Медіаторчість викладача покликана виконувати ним численні функції: соціальну, комунікативну, інформаційну, освітню, аксіологічну, гедоністичну, естетичну, моральну, конструктивну, технологічну, культуротворчу.

Варто зауважити, що, на відміну від творчості, яка в науковій літературі розглядається у трьох контекстах (історичному – як спосіб освоєння реальності; продуктивному – як процес створення нового; особистісному, що передбачає само-

творення особистості), феномен медіаторчості подається, відповідно, як: 1) спосіб освоєння медіареальності (опанування медіазасобів, критичне сприймання медіапродуктів, самовираження в перцептивній медіаторчості); 2) ототожнення об'єктивно та суб'єктивно нової інформації в медіапросторі, що опосередковано медіазасобами та медіатехнологіями, створенням медіапродуктів; 3) творча самореалізація та самовдосконалення особистості під впливом медіа через самопрезентацію в умовах сучасної медіареальності. Отже, медіаторчість – процес практичного перетворення дійсності в медіапросторі, який розширює межі можливостей інформаційного суспільства за умов соціально-комунікативної взаємодії.

Результативність розвитку медіаторчості викладача забезпечується дотриманням таких організаційних принципів: урахування потреб та інтересів особистості за допомогою засобів медіа; соціальної відкритості освітніх систем; адаптивності освітніх проектів і програм; функціональної інтеграції медійних платформ; компенсаторності, поліфункціональності та комплексності навчання; диверсифікації освітнього процесу. Практична реалізація цих принципів набуває значущості не лише тому, що медіасфера стає предметом професійного зростання педагога, а й тому, що його освітня діяльність передбачає взаємодію зі ЗМІ з використанням медіатехнологій.

У контексті цієї роботи на особливу увагу заслуговують медіаосвітні компетентності, сформованість яких є показником професійного зростання викладача. До них належать: медіаграмотність; креативність; адекватне ставлення до нововведень; уміння миттєво реагувати в нестандартних умовах і ситуаціях невідомості; здатність до критичного і творчого мислення; уміння приймати оптимальні рішення на випередження; здатність працювати самостійно і в команді; готовність до роботи в медійному просторі освіти.

Швейцарський вчений Н. Дрок визначив критерії та показники сформованості інноваційних компетентностей для працівників медіасфери [3]. Доцільною видається їх адаптація для оцінювання сформованості медіакомпетентності викладача за наведеними в таблиці 1 критеріями.

Сформованість медіакомпетентності викладача за вказаними показниками дає йому змогу проявити творчу ініціативу та реалізувати власний інноваційний потенціал. Успішність цього процесу забезпечується за допомогою використання новітніх медіатехнологій у сучасному просторі освіти. Завдяки застосуванню крос-платформних і багатоканальних засобів підвищується інтерактивність суб'єктів онлайн-комунікації, розвиваються їх ціннісні орієнтації, толерантність і здатність до конструктивного діалогу.

На основі рівнів організації освітнього процесу медіатехнології класифікуються за такими видами: метатехнології, макротехнології, мезотехнології та мікротехнології.

Метатехнології сприяють удосконаленню освітніх систем у країні або конкретному регіоні. До них належать мультимедійна технологія та комунікативна технологія корпоративної соціальної відповідальності. Застосування метатехнологій передбачає використання різних способів інформування та впливу на представників освітніх закладів, партнерів, спонсорів, усього академічного співтовариства. Реалізація цієї технології передбачає проведення форумів, конференцій, фестивалів, соціальних і культурних акцій, благодійних заходів, публікацій творчих звітів, організацію ком'юніті з використанням соціальних мереж, що своєю чергою розширює масштаби медійного простору освіти.

Макротехнології створюються з урахуванням непрямого впливу на різні шари академічного співтовариства. Серед них на увагу заслуговують соціальні технології фандрайзинг і крайдфайдинг, використання яких має на меті вирішення соціальних проблем освітян, створення творчих проєктів, впровадження оригінальних ідей, розміщення рекламних матеріалів, залучення громадськості до фінансової підтримки навчальних закладів.

Мезотехнології відрізняються синкретичністю різноформатних компонентів, що дає змогу вирішити комплекс завдань освітнього процесу: вдосконалити структуру досліджуваного матеріалу; наблизити предметний зміст інформації до інтересів аудиторії; перевести інтерактивність і персоні-

фікованість пізнання на новий якісний рівень; підвищити ефективність отримання інформації аудиторією через різні канали медіакомунікацій; створити медіакартину світу. Для вирішення цих завдань використовуються *методи* міждисциплінарного аналізу та синтезу окремих періодів і компонентів історії, які розташовані на різних платформах. Кожен медійний канал виступає сегментом розвитку трансмедійної історії, що сприяє створенню комплексного програмованого переживання історії. Такий метод інтегрування змісту дає змогу зацікавити аудиторію поставленою проблемою й утримати її увагу в контент-поточці.

На синкретизмі відтворення дійсності побудована *технологія «трансмедійний сторітеллінг»* (transmedia storytelling), яка поєднує вербальні, візуальні та аудіальні компоненти медіаосвітнього середовища в єдину «трансмедійну історію», створену на кількох платформах і в різних форматах. До переваг цієї технології варто зарахувати можливість створення соціально-комунікативного виміру медіаосвітнього простору, який складається з різноформатних елементів крос-платформного середовища (фільм, книга, документалістика, відеогра, блог, форум, шоу, медіафестиваль). *Технологія трансмедійний сторітеллінг* дає змогу «пережити» досвід, який неможливо засвоїти в реальному світі, створити ефект співучасті в процесі онлайн-комунікації, управляти значним обсягом інформації.

Мікротехнології передбачають створення невеликої сегментної аудиторії та мають ознайомити її з новаторським досвідом. Суб'єкт комунікативної взаємодії стає не тільки одним з авто-

Таблиця 1

Критерії та показники сформованості медіакомпетентності викладача

№ п/п	Критерії	Показники
1.	Активна участь у медіакомунікації	– багатозначне розуміння ролі медіаторності в освітньому просторі; – здатність до розвитку діалогу, зміння взаємодіяти з аудиторією
2.	Відкритість, транспарентність інформації	– розуміння впливу поданої інформації на аудиторію, готовність сприймати критику; – відповідальність за прийняті рішення; – надійність викладача як фахівця в галузі медіаосвіти
3.	Навігація обраної тематики	– вміння вибрати тему, релевантну для певної аудиторії, – вміння висвітлити значення та смисл тематики; – вміння відбирати перевірену інформацію, її пояснювати та інтерпретувати
4.	Інформаційна та структурна впорядкованість повідомлення	– уміння зробити матеріал інформаційно збалансованим; – використовувати різні способи його викладення; – здатність працювати над удосконаленням змісту та форми повідомлення; – достатній рівень лінгвістичної підготовки
5.	Крос-медійна інтерпретація інформації	– знання можливостей різних каналів інформації; – здатність до створення тексту з використанням сучасної медіатехніки та інноваційних технологій; – уміння представляти соціальний контент у комбінаціях слів, звуків, картинок і малюнків; – уміння працювати зі спеціальними програмами
6.	Підприємливість на ринку освітніх послуг	– уміння адаптуватись до непередбачених педагогічних ситуацій; – уміння працювати в межах бюджету; – уміння демонструвати ініціативу та працездатність; – уміння діяти в умовах медіаосвітнього ринку

рів освітнього медіапорталу, а й має змогу вести власну колонку, має доступ до закритих заходів та творчих проєктів.

У цьому аспекті перспективним видається впровадження в освітню практику такого виду мікротехнологій, в яких виявляються тенденції віртуалізації освіти, зокрема *Phygital-технології*. В їх структурі інтегруються цифровий і фізичний простір, відбувається злиття двох реальностей: фізичної (*physics* – «фізичний») та віртуальної (*digital* – «цифровий»).

Phygital-технології досліджуються через вивчення конкретних кейсів – по одному прикладу на кожен із виявлених напрямів *phygital*. Завдяки використанню *phygital-технологій* змінюється традиційна структура комунікативного процесу, яку можна подати такою схемою: «комунікатор / реципієнт – гаджет – цифрова пошукова система – продукт комунікації». Застосування цієї схеми у встановленні інтерактивної взаємодії сприяє посиленню соціально-психологічного впливу на аудиторію, успішному управлінню значним обсягом інформації, наданню змоги кожному учаснику зайняти центральне місце в медіаосвітньому просторі.

Одночасна присутність як у реальному, так і у віртуальному просторі, їх інтегрування у внутрішній світ особистості впливає на активізацію психічних процесів (асоціацій та креативного мислення, уяви та фантазії, емоцій та почуттів), що своєю чергою впливає на розширення та поглиблення індивідуального простору особистості. У контексті кейсів *phygital-технології* посилюється їхня інформаційна складова частина, збагачена технічним інструментарієм – графічними зображеннями, схемами, фотографіями, картами, відеозаписами, відеоіграми та візуальними ефектами.

Застосування *phygital-технології* дає змогу створити нову віртуальну реальність, яка сама по собі досить реальна. Особистість, перебуваючи у двох просторах водночас, здатна створювати ілюзію цілеспрямованої діяльності в просторі віртуальної реальності. У такий спосіб згортається обсяг актуалізованої інформації, підвищується швидкість її відтворення, зменшується інтелектуальне навантаження, формується почуття психологічного комфорту.

Створення віртуальних образів світу потребує застосування відповідних *дидактичних засобів*, зокрема використання узагальнюючих одиниць у вигляді малюнків, схем, образів, предметів як на раціонально-логічному, так і емоційно-чуттєвому рівнях пізнання.

Роль медіаторності викладача полягає у створенні «поліфонічного» освітнього простору засобами сучасних медіатехнологій, в якому суспільні явища та комунікативні процеси взаємодіють із віртуальною реальністю, створюючи тим самим

«мозаїчну» медіакартину світу. Використання потенціалу новітніх медіатехнологій в освітньому середовищі сприяє предметному та змістовому збагаченню інформаційних потоків, їх наближенню до глибинних інтересів освітян і громадськості, залученню аудиторії до діалогу у вирішенні актуальних проблем освіти.

Практичне значення інноваційного потенціалу медіатехнологій, представлене синкретизмом вербальних, візуальних і аудіальних компонентів крос-платформного середовища та інтеграцією фізичного й цифрового простору, полягає у змозі управляти значним обсягом інформації, розвивати критичне та творче мислення, здійснювати перетворення у свідомості людей, збагачувати їхнє соціальне та культурне життя.

Висновки. На підставі викладеного варто узагальнити, що медіаторність виступає якісним показником професійної компетентності сучасного викладача, соціокультурною детермінантою трансформаційних змін в освіті, пріоритетним чинником інтелектуального та духовного розвитку аудиторії, дієвим механізмом встановлення взаємозв'язків із соціально-комунікативними процесами. Актуалізація інноваційного потенціалу викладача в процесі медіаторності забезпечує вдосконалення медійного простору освіти, здійснення позитивного впливу сучасних медіатехнологій на реалізацію соціокультурних ресурсів суспільства.

Перспективи подальших досліджень в окресленому напрямі передбачають визначення пріоритетних напрямів, розробку медіапроєктів, створення сучасних нових медіатехнологій та впровадження ефективних способів трансформації освітніх систем у сучасному просторі освіти.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Горохов В.М. Масс-медиа, творчество и институты / Горохов В.М., Дзялешинский И.М. *Медиа-аскоп : Электронный научный журнал факультета журналистики МГУ им. М. Ломоносова*, 2012. № 4.
2. Возчиков В.А. Философия образования и медиакультура информационного общества : автореф. дис. ... д-ра филос. наук : 09.00.11. «Социальная философия». Санкт-Петербург : Российский гос. пед. ун-т им. А.И. Герцена, 2007. 38 с.
3. Дрок Н. Смена профессиональных компетенций в журналистском образовании. *Медиааскоп. Электронный журнал МГУ им. М.В. Ломоносова*, 2011. № 3.
4. Концепція запровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція) / за ред. Л.А. Найдьонової, М.М. Слюсаревського. Київ, 2016. 16 с. URL: <https://ms.detector.media/mediaosvita/post/16501/2016-04-27>.
5. Найдьонова Л.А. Медіаосвіта в Україні: особливості реалізації соціально-психологічної моделі. *Шкільний бібліотечно-інформаційний центр*, 2013. № 4. С. 91–97. URL: <https://www.academia.edu/4698433/>.

6. Хилько Н.Ф. Педагогика аудиовизуального творчества в социально-культурной сфере : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.05 «Теория, методика и организация социально-культурной деятельности». Москва, 2007. 48 с. URL: https://mediaeducation.uccz.ru/_Id/2/272___-2007.pdf

7. Череповська Н.І. Медіаторчість як соціальний ресурс особистості. Типологія відеосприймання. *Збірник наук. праць Інституту психології АПН України «Актуальні проблеми психології» у 12 томах /* За ред. В.О. Моляко. Т. 12. Вип. 8. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. С. 318-325.

ПРИЧОРНОМОРСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
ЕКОНОМІКИ ТА ІННОВАЦІЙ

ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІКА

Науковий журнал

Випуск 29

Том 1

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

Головний редактор:

Терешкінас Артурас – доктор соціальних наук, професор, професор кафедри соціології Університету імені Вітовта Великого (Каунас, Литовська Республіка)

Члени редакційної колегії:

Байша Кіра Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов Херсонського національного технічного університету

Благун Наталія Михайлівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки початкової освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Богуш Людмила Андріївна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри менеджменту Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука

Бочелюк Віталій Йосипович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри Запорізького національного технічного університету

Кочарян Артур Борисович – кандидат педагогічних наук, доцент, радник Міністра освіти і науки України

Невмержицька Олена Василівна – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Пермінова Владислава Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов професійного спрямування Чернігівського національного технологічного університету

Пушкарьова Тамара Олексіївна – доктор педагогічних наук, професор, начальник відділу проектного управління ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» МОН України

Шапошникова Ірина Василівна – доктор соціологічних наук, професор, декан соціально-психологічного факультету Херсонського державного університету

Алісаускієне Мілда – доктор соціальних наук, професор, завідувач кафедри соціології Університету імені Вітовта Великого (Каунас, Литовська Республіка)

Гражієне Віталія – доктор педагогічних наук, завідувач відділу якості освіти Вільнюської академії мистецтв (Вільнюс, Литовська Республіка)

Конрад Яновський – PhD, ректор Економіко-гуманітарного університету у Варшаві (Варшава, Республіка Польща)

Електронна сторінка видання – www.innovpedagogy.od.ua

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Вченою радою Причорноморського науково-дослідного інституту
економіки та інновацій (протокол № 11 від 30.11.2020 року)

**Журнал включено до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б»)
у галузі педагогічних наук (011 – Освітні, педагогічні науки, 012 – Дошкільна освіта,
013 – Початкова освіта, 014 – Середня освіта, 015 – Професійна освіта
(за спеціальностями), 016 – Спеціальна освіта)
відповідно до Наказу МОН України від 14.05.2020 № 627 (додаток 2)**

**Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International
(Республіка Польща)**

Науковий журнал «Інноваційна педагогіка» зареєстровано Міністерством юстиції України
(Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія KB № 22897-12797P від 02.08.2017 року)

Міжнародний цифровий ідентифікатор журналу: <https://doi.org/10.32843/2663-6085>

Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного
забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА ІСТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ

Бабакіна О.О.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
УКРАЇНИ В ОСТАННІЙ ЧВЕРТІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ.....9

Воровка М.І.

СОЦІАЛЬНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ
ЯК ФАКТОР ГЕНДЕРНОЇ АСИМЕТРІЇ НА РИНКУ ПРАЦІ.....15

Зайченко Н.І.

ЦІЛІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ЗА ІСПАНСЬКИМИ
ПЕДАГОГІЧНИМИ ТРАКТАТАМИ МЕЖІ ХІХ–ХХ СТ.....19

Олізко О.В.

ЕТАПИ РОЗВИТКУ ЄЛИСАВЕТГРАДСЬКОГО БЛАГОДІЙНОГО ТОВАРИСТВА
ПОШИРЕННЯ ГРАМОТИ ТА РЕМЕСЕЛ (1973–1914).....24

Страйгородська Л.І.

ВСЕУКРАЇНСЬКІ ПЕДАГОГІЧНІ ЧИТАННЯ «ВАСИЛЬ СУХОМЛИНСЬКИЙ І СУЧАСНІСТЬ»:
СТРУКТУРНО-ЗМІСТОВИЙ АНАЛІЗ (1993–1998).....28

РОЗДІЛ 2. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ (З ГАЛУЗЕЙ ЗНАНЬ)

Білянська І.П.

НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ
У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....34

Boichuk A.P., Tytun O.L., Silkovych H.M.

GRAMMAR COMPETENCE FORMATION IN TEACHING
PROFESSIONALLY ORIENTED FOREIGN LANGUAGE
TO NONLINGUISTIC SPECIALTIES BACHELORS.....39

Боса В.П.

ВИКОРИСТАННЯ ІМЕРСИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА КЕЙС-МЕТОДУ
В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФІЛОЛОГІВ.....43

Вайнагій Т.М.

ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ В ГОВОРІННІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ
У ПОЛІНАЦІОНАЛЬНИХ ГРУПАХ.....48

Горобець С.І.

НАВЧАЛЬНИЙ ТЕКСТ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ
РИТОРИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ.....54

РОЗДІЛ 3. КОРЕКЦІЙНА ПЕДАГОГІКА

Проскурняк О.І., Яцинік А.В.

АНАЛІЗ ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ
ЗІ ЗДОБУВАЧАМИ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ.....60

Хрипун Д.М.

ВПЛИВ ПРЕДМЕТНИХ УРОКІВ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ
З ПОРУШЕННЯМИ СЛУХУ ЗА ПОГЛЯДАМИ Н. Ф. ЗАСЕНКО.....65

РОЗДІЛ 4. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Бацуровська І.В.

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
«ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКА, ЕЛЕКТРОТЕХНІКА ТА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА».....70

Березкін О.В., Сірант В.М. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	75
Білецька Г.А., Скрипник С.В., Казімірова Л.П., Тарасенко М.О., Єфремова О.О., Ільїнський С.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ БІОЛОГІЇ В УМОВАХ COVID-19 І КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ (НА ПРИКЛАДІ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ).....	78
Бойчук Ю.Д., Таймасов Ю.С., Зуб О.В., Турчинов А.В. ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОДЕЛІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СЛУЖБИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДО САМОЗБЕРЕЖЕННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	84
Бурак В.Г. ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	88
Гейтенко В.В., Сорокін Ю.С. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЗІ СТУДЕНТАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ».....	93
Гнатик К.Б. СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	98
Демчук Р.О. АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОСТІ ЯК ПРОФЕСІЙНОЇ ЯКОСТІ ПЕДАГОГА.....	102
Доценко Н.А. ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	106
Дудіна О.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ МЕДИЦИНИ В КИТАЇ.....	111
Євтушенко Н.В. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДВИЩЕННІ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИХ ПРЕДМЕТІВ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА.....	115
Замороцька В.В., Смиринський В.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ МУЗИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	120
Замятна О.Л. ЗМІСТОВНО-МЕТОДИЧНА СКЛАДОВА ЧАСТИНА ПРОФЕСІЙНОЇ АДАПТАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ.....	124
Іванченко Є.А., Мукай Н.В., Криштанович М.Ф., Козловський Ю.М. СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ПОБУДОВИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ОФІЦЕРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬК (СИЛ).....	130
Кайдалова Л.Г. ПЕДАГОГІЧНИЙ СТОРІТЕЛІНГ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	136
Карабін О.Й., Шуль М.В. ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОВУВАЧІВ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	140
Кисельов В.О. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ СПОРТИВНО-МАСОВИХ ЗАХОДІВ.....	145

Коваль Т.В., Вацьо М.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ НАРОДНИХ ІГОР В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ШКОЛИ І СТУПЕНЯ.....	149
Красовська О.О., Міськова Н.М., Ілюк Л.В., Кирилович О.Ф. НОВІ ПІДХОДИ ТА ШЛЯХИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНОСТІ Й ПЕРСПЕКТИВНОСТІ ЗМІСТУ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ.....	153
Лазоренко С.А. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ.....	157
РОЗДІЛ 5. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА	
Калініна Т.С., Верютіна О.О., Роменкова Л.М. РОЛЬ БАТЬКІВСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИХОВАННІ ТА СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ, ЯКІ ОПИНИЛИСЯ В СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ.....	161
Різак І.М. ХАРАКТЕРИСТИКА ВПРОВАДЖЕННЯ БРИТАНСЬКОГО ДОСВІДУ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УКРАЇНСЬКУ ПРАКТИКУ.....	166
РОЗДІЛ 6. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ	
Биконя О.П. ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО АНГЛОМОВНОГО НАВЧАННЯ КУРСАНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ.....	170
Voronina H.R., Meleshko I.V. EFFECTIVE TOOLS FOR TEACHING FOREIGN LANGUAGES AT TECHNICAL UNIVERSITY.....	175
Деніжна С.О., Сова М.О. МЕДІАТВОРЧІСТЬ ВИКЛАДАЧА ТА ТЕХНОЛОГІЇ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	179
Качан М.В. ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗИСК ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ЗАГАЛЬНОВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	185
Козубенко Ю.И., Руснак И.М., Лунгу И.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ВОЗМОЖНОСТЕЙ ИНТЕРАКТИВНОЙ SMART-ДОСКИ НА УРОКАХ РУССКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ ПРИ ПОДГОТОВКЕ К ЕГЭ.....	189
НОВИЙ ВИД НАУКОВИХ ПОСЛУГ.....	194

CONTENTS

SECTION 1. GENERAL PEDAGOGY AND HISTORY OF PEDAGOGY

Babakina O.O.

METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE ANALYSIS OF THE DEVELOPMENT
OF THE QUALIFICATION DEVELOPMENT SYSTEM OF SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL
EMPLOYEES OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN THE LAST QUARTER
OF THE XX – EARLY XXI CENTURY.....9

Vorovka M.I.

SOCIAL CHANGES IN UKRAINE AS A FACTOR
OF GENDER ASYMMETRY ON LABOUR MARKET.....15

Zaichenko N.I.

THE GOALS OF MORAL EDUCATION IN SPANISH PEDAGOGICAL
TREATISES AT THE TURN OF THE XIX AND XX CENTURIES.....19

Olizko O.V.

STAGES OF DEVELOPMENT OF THE YELISAVETGRAD CHARITABLE SOCIETY
FOR THE DISSEMINATION OF LITERACY AND CRAFTS (1973-1914).....24

Straihorodska L.I.

ALL-UKRAINIAN PEDAGOGICAL READINGS "VASYL SUKHOMLYNSKYI
AND THE PRESENT": STRUCTURAL AND CONTENT ANALYSIS (1993-1998).....28

SECTION 2. THEORY AND METHODS OF TEACHING (BY DISCIPLINES)

Billianska I.P.

TEACHING LISTENING TO FICTION IN EFL TEACHER EDUCATION.....34

Bolchuk A.P., Tytun O.L., Sivkovych H.M.

GRAMMAR COMPETENCE FORMATION IN TEACHING
PROFESSIONALLY ORIENTED FOREIGN LANGUAGE
TO NONLINGUISTIC SPECIALTIES BACHELORS.....39

Bosa V.P.

THE USE OF IMMERSIVE TEACHING METHODS AND THE CASE METHOD
IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF PHILOLOGISTS.....43

Vainahii T.M.

STAGES OF FORMATION OF ENGLISH PROFESSIONAL COMPETENCE
IN THE SPEECH OF FUTURE DOCTORS IN INTERNATIONAL GROUPS.....48

Horobets S.I.

EDUCATIONAL TEXT AS A MEANS OF FORMING
THE RHETORICAL COMPETENCE OF FUTURE TEACHERS
OF UKRAINIAN LANGUAGE AND LITERATURE.....54

SECTION 3. CORRECTIONAL PEDAGOGY

Proskurniak O.I., Yatsynik A.V.

ANALYSIS OF EXPERIENCE OF ORGANIZATION OF DISTANCE
EDUCATION WITH APPLICANTS OF SPECIAL EDUCATION.....60

Khrypun D.M.

INFLUENCE OF OBJECT LESSONS ON THE SPEECH DEVELOPMENT
OF CHILDREN WITH HEARING IMPAIRMENTS ACCORDING TO N.F. ZASENKO.....65

SECTION 4. THEORY AND METHODS OF VOCATIONAL TRAINING

Batsurovska I.V.

TECHNOLOGICAL APPROACH IN THE SYSTEM OF TRAINING ENGINEERS
IN THE SPECIALTY "ELECTRIC POWER ENGINEERING, ELECTRICAL ENGINEERING
AND ELECTROMECHANICS".....70

Berezkin O.V., Sirant V.M. USE OF INNOVATIVE EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE TRAINING OF ENGINEERING SPECIALISTS	75
Biletska H.A., Skrypnyk S.V., Kazimirova L.P., Tarasenko M.O., Yefremova O.O., Ilinskyi S.V. PROFESSIONAL TRAINING OF BIOLOGY TEACHERS UNDER COVID-19 AND QUARANTINE RESTRICTIONS (BASED ON THE EXAMPLE OF KHMELNYTSKYI NATIONAL UNIVERSITY).....	78
Boichuk Yu.D., Taimasov Yu.S., Zub O.V., Turchynov A.V. STAGES OF IMPLEMENTING THE SELF-PRESERVATION TRAINING MODEL FOR FUTURE PROFESSIONALS OF THE CIVIL DEFENSE SERVICES IN PROFESSIONAL ACTIVITY.....	84
Burak V.H. EXPERIENCE OF PROFESSIONAL TRAINING OF SPECIALISTS IN HOTEL AND RESTAURANT INDUSTRY IN HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS.....	88
Heltenko V.V., Sorokin Yu.S. ORGANIZATIONAL AND PEDAGOGICAL CONDITIONS OF DISTANCE LEARNING TECHNOLOGIES WITH STUDENTS OF SPECIALTY "PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS".....	93
Hnatyk K.B. THE STRUCTURE OF FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS' PROFESSIONAL POTENTIAL	98
Demchuk R.O. ACTUALITY OF FORMATION OF INNOVATION AS A PROFESSIONAL QUALITY OF A TEACHER.....	102
Dotsenko N.A. APPLICATION OF DIGITAL ENVIRONMENT DURING THE STUDY OF GENERAL TECHNICAL DISCIPLINES IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS	106
Dudina O.V. QUALITY ASSURANCE OF TRAINING PROFESSIONALS IN MEDICINE IN CHINA.....	111
Yevtushenko N.V. COMPETENCE APPROACH IN IMPROVING THE QUALIFICATION OF TEACHERS OF NATURAL AND MATHEMATICAL SUBJECTS IN POSTGRADUATE EDUCATION OF UKRAINE AND THE REPUBLIC OF POLAND.....	115
Zamorotska V.V., Smyrenskyi V.M. TRAINING OF FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS FOR ORGANIZATION OF YOUNG LEARNERS' MUSICAL ACTIVITY.....	120
Zamiatna O.L. CONTENT-METHODICAL COMPONENT OF PROFESSIONAL ADAPTATION OF THE FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHER IN THE PROCESS OF PEDAGOGICAL PRACTICE.....	124
Ivanchenko Ye.A., Mukan N.V., Kryshchanovych M.F., Kozlovskyi Yu.M. THE SYNERGETIC APPROACH TO THE EDUCATIONAL ENVIRONMENT CONSTRUCTION FOR SELF-EDUCATIONAL COMPETENCE FORMATION OF THE FUTURE OFFICER OF THE TROOPS SUPPORT (FORCES).....	130
Kaidalova L.H. PEDAGOGICAL STORYTELLING IN THE TRAINING OF THE FUTURE HEALTHCARE PROFESSIONALS	136
Karabin O.Y., Shul M.V. FORMATION OF DIGITAL COMPETENCIES OF EDUCATORS IN THE CONTEXT OF THE NEW UKRAINIAN SCHOOL	140

Kyselov V.O. METHODOLOGICAL APPROACHES TO FORMATION OF READINESS OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL CULTURE TO THE ORGANIZATION OF SPORTS AND MASS EVENTS.....	145
Koval T.V., Vatsa M.V. PREPARING THE FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHER FOR THE USE OF FOLK GAMES IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF THE 1 DEGREE SCHOOL.....	149
Krasovska O.O., Miskova N.M., Iliuk L.V., Kyrylovych O.F. NEW APPROACHES AND WAYS OF PREPARATION OF FUTURE TEACHERS TO PROVIDE CONTINUATION AND PERSPECTIVES OF THE CONTENT OF PRESCHOOL AND PRIMARY EDUCATION.....	153
Lazorenko S.A. THEORETICAL AND PRACTICAL PRINCIPLES OF FORMATION OF INFORMATION AND DIGITAL CULTURE OF FUTURE SPECIALISTS OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS IN THE CONDITIONS OF BLENDED LEARNING.....	157
SECTION 5. SOCIAL PEDAGOGY	
Kalinina T.S., Verlutina O.O., Romanikova L.M. THE ROLE OF PARENTAL COMPETENCE IN THE EDUCATION AND SOCIALIZATION OF CHILDREN IN DIFFICULT LIFE CIRCUMSTANCES.....	161
Rizak I.M. CHARACTERISTICS OF INTRODUCTION OF THE BRITISH EXPERIENCE OF SOCIAL WORK WITH CHILDREN WITH DISABILITIES INTO UKRAINIAN PRACTICE.....	166
SECTION 6. INFORMATIONAL-COMMUNICATIONAL TECHNOLOGIES IN EDUCATION	
Bykonin O.P. THE ARTICLE IS DEVOTED TO THE PECULIARITIES OF DISTANCE TEACHING CADETS ENGLISH USING MULTIMEDIA AIDS.....	170
Voronina H.R., Meleshko I.V. EFFECTIVE TOOLS FOR TEACHING FOREIGN LANGUAGES AT TECHNICAL UNIVERSITY.....	175
Dienizhna S.O., Sova M.O. MEDIA CREATIVITY OF THE TEACHER AND TECHNOLOGIES OF ITS IMPLEMENTATION IN THE EDUCATIONAL PROCESS.....	179
Kachan M.V. PEDAGOGICAL BENEFIT OF THE USE OF COMPUTER STUDYING TECHNOLOGIES IN THE GENERAL MILITARY TRAINING OF CADETS OF MILITARY HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS.....	185
Kozubenko Yu.Y., Rusnak Y.M., Lunhui Y.A. USING THE CAPABILITIES OF AN INTERACTIVE SMART BOARD IN RUSSIAN LANGUAGE AND LITERATURE LESSONS WHEN PREPARING THE UNIFIED STATE EXAM.....	189
A NEW TYPE OF SCIENTIFIC SERVICES.....	194